

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Wagner (przewodniczący)

SSN Krystyna Bednarczyk

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. C., B. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o ubezpieczenie społeczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2006 r.,

zażalenia wnioskodawczynie B. K. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 24 października 2005 r., sygn. akt III AUa .../04,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 października 2005 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. odrzucił skargę kasacyjną ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 5 lipca 2005 r. ze względu na naruszenie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Ubezpieczony zaskarżył zażaleniem powyższe orzeczenie w dniu 10 listopada 2005 r. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy stwierdził bezzasadność zażalenia mając na uwadze, co następuje:

Stanowisko Sądu drugiej instancji jest uzasadnione. Istotnie skarga kasacyjna w przedmiocie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania ogranicza się tylko do wzmianki, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne jednakże w żadnej mierze nie uzasadnia wystąpienia tego zagadnienia zaś uzasadnienie skargi kasacyjnej sprowadza się do przedstawienia własnej, zdaniem skarżącego jedynie słusznej, wersji ustaleń faktycznych. Natomiast w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jasno zostały określone wymagania konstrukcyjne skargi kasacyjnej. Powinna ona zawierać nie tylko wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania (398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c.), ale i jego uzasadnienie. Tymczasem Sąd Najwyższy może przyjąć do rozpoznania tylko taką sprawę, w której występuje istotne zagadnienie prawne (co polega na przytoczeniu jego treści i wskazaniu argumentów prawnych, które z reguły prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych – por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, M. Prawn. 2001, nr 13, poz. 670) lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości a także potrzeba wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów (co wymaga przedstawienia tych rozbieżności i wykazania, że przepisy je wywołujące nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze sądowej). W ramach przedsądu następuje także badanie, czy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (przy czym oczywistość ta związana jest z naruszeniem przez Sąd prawa i musi jawić się jako rażąca i od razu dostrzegalna, uwidoczniająca się bez głębszej analizy sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji) a nadto, czy w sprawie zachodzi nieważność postępowania. Tak więc brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi brak nieusuwalny co pozbawia Sąd Najwyższy ocenę występowania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.) a zatem gdyby przedmiotowa skarga kasacyjna została Sądowi Najwyższemu przez Sąd drugiej instancji przedstawiona, musiałaby być z powodu tego braku odrzucona. Odrzucenie skargi kasacyjnej przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. należy więc ocenić jako trafne.

Wobec bezzasadności zażalenia podlegało ono oddaleniu (art. 398²¹ w związku z art. 385 k.p.c.).
